A°. 1830. N°. 12.

VRIJDAG, DEN 5den FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

Mengelingen.

DE PROEF VAN VROUWENTROUW,

OF DE GEVOLGEN VAN EEN WEDDINGSCHAP.

Kom, en verhaal mij waar het meisje woont, die, met zoo groot onderdrukkelijk gemak, en ik wil de gansche wereld bewegen, om een oogenblik aan hare voeten te zuchten.

THOMAS MOORE.

Op eenen heldere dag in de maand Julij, had de schoone Margaretha, Koningin van *Navarre*, welke haren Koninklijken broeder een bezoek gaf, voor den volgenden dag een landelijk feest bepaald; maar Frans I had zich niet genegen getoond, beneden bij te wonen. Hij was neêslagtig, en men fluisterde elkander in het oor, dat een klein twist met eene beminde *Dame* daar de oorzaak van was. De morgen brak aan, maar donkere wolken en zware regenbuijen verijdelden onbarmhartiglijk de plannen van de Koningin en het hof. Margaretha kon hare misnoegdheid naauwelijks bedwingen. Hare eenige hoop nogtans, om zich met Frans te verstroojen, om wien te bezoeken zij alleen gekomen was, was niet verstoord geworden en daar hij zich heden in zijn vertrek had opgesloten, gaf haar dit eene zeer goede aanleiding, om eens naar het welzijn van den geliefden broeder te hemen vernemen. Zij ging daarom in zijne kamer. Hij stond aan een venster, waar langs de hevige regenbuijen klaterend nederstroomden, en sneed met eene diamant eenige woorden in de glasruiten. Twee groote fransche honden maakten zijn eenig gezelschap uit. Toen nu de Koningin Margaretha binnen gekomen was, [illegible] zijne aandacht [illegible] vergezeld.

»Welke verraderij schuilt hier," vraagde de Koningin, welk een hoog regt bedekt uw gelaat? o! ik moet het zien!"

»Ja, het is verraderij!" antwoordde de Koning, en daarom, lieve Zuster! bid ik u niet langer aan te houden om het te zien."

Deze weigering vergrootte Margaretha's nieuwsgierigheid en een [illegible] woordenwisseling ontspon zich nu tusschen broeder en zuster. Frans sloeg eindelijk toe, verliet het venster en wierp zich neder op eenen *sofa*, die digt bij het raam stond. Toen nu de edele Dame met eenen loozen glimlach de gondola had weggetrokken, werd de Koning zigtbaar ernstig en bewogen, [illegible] sprak over de oorzaak, die hem [illegible] gebragt had, een paskwil op het gehele vrouwelijke geslacht te maken.

Maar Margaretha riep uit: »Wat moet ik hier zien! — Neen, waarlijk, dat is misdaad van gekwetste Majesteit!

Souvent femme varie
Bien fou qui s'y fie?

»Eene zeer kleine verandering zoude dwaasheden tot [illegible] verbeteren. Zouden zij zoo niet beter [illegible]

Souvent femme varie
Bien fou qui s'y fie?

»Ik zou u zoo op het oogenblik twintig geschiedenissen van mannen-ontrouw kunnen verhalen."

»In plaats van dat, wil ik tevreden zijn met eene eenige ware geschiedenis, van de getrouwheid eener vrouw," gaf Frans dreigend ten antwoord; »evenwel zonder verder appel van uwe zijde. Ik zou zelfs, in het geval van eene schuld, zelve zeer dierbare aangelegenheid, gaarne met inachtneming van billijkheid tevreden gesteld zijn."

»Ik durf u uitdagen," viel Margaretha hem schielijk in de rede, »mij een voorbeeld aan te wijzen van de valschheid eener edele en in den besten zinne geweest zijnde Dame."

»Mag het ook Emilie de Lagny zijn?" vraagde de Koning.

Dit maar zoor de Koningin eene hooggt treffende herinnering. Emilie was onder hare oogen, aan haar eigen hof, als de schoonste en deugdzaamste Dame opgevoed. Zij was langen tijd de verloofde van den Ridder de Lagny geweest en hare liefde werd eindelijk met de rozenknoppen van *Hymen* beloond. De bruiloft werd van weêrszijden met zulk eene innige vreugde gevierd, dat zich iedereen verwonderde, toen naderhand de uitslag deezer echtverbindtenis in geenen deele aan derzelver aanvang beantwoordde. Een jaar daarna, namelijk, werd de Ridder beschuldigd, eene vesting, waarin hij het bevel voerde, wanneerlijk aan den Keizer te hebben overgegeven, en hij werd tot eene levenslange gevangenis veroordeeld. Deze tijd [illegible] Emilie voortdurend bezorgd te zijn; zij bezocht gedurig haren echtgenoot in zijnen akeligen kerker en [illegible] droefheid over zijne schuld was zoo groot, dat zij zoovallen kreeg, die zelfs haar leven in gevaar brogten.

Eindelijk was zij, als het ware, midden in haare droefheid verdwenen, en op de naspoorigen, die men deed, werden hooggt ontroerende [illegible] Zij was namelijk uit *Frankrijk* gevlugt, had haar geheel vermogen in juweelen ingewisseld met zich genomen en was vergezeld door haren Page [illegible] Dame en de Page zich op een [illegible] van eene kamer bevonden, de Koningin [illegible] hare [illegible] [illegible] verloren [illegible] [illegible] [illegible]

...illier is vermeld in het spel, riep de schrijfmeester aan Commissarissen te doen ...ening, proevangenbewaarder, wat is er van ...gene?"

"Sire!" scheen tot zijne verbazing de zachte, aandoenlijke stem van Emilie aan zijne zijde te zeggen, "doe hem zwen toorn niet gevoelen; hij is geheel buiten zijne gewoonte, als wanneer hij driftiger luiden dan hij, worden door vrouwen bedwongen. Mijne dierbare zangmeester was de schuldige niet, de misdaad, voor welke hij zoo hard bestraft werd: en er bestond slechts een middel om hem te redden. Ik nam zijne betuigen op mij. Mijne kleederen aangetrokken hebbende, ontsnapte hij aan de gramschap zijner ...ers, en ging ter ...de ...

De jonge, dappere krijgsheld, die aan uwe Majesteit de dispatches heeft overgebragt, en die uwe gunde ... heeft overladen, is niemand anders dan de door mij bemind ... van de beschermers hebben zoo ... met drazire aan de voeten mijner hooge ... schenken, de koningin, alles op te helderen, ... mogen de vereeniging zegenen?"

"En het verschil tusschen mijne beide ...

...

...